

om Løsgængerer, Vagabonderer og Betleri, er et præventivt Hensyn. Vi vide nemlig, at det drejer sig her om et farligt Samfundslag, der er en Planteskole for Tyveri, Røveri og ogsaa andre Forbrydelser. Det er alle og enhver bekendt og ikke mindst i de Lande, som ikke kende nogen Prostitutionsordning, at Skøgen er Tyvens, Hælerens, Røverens, Voldsmandens Veninde, Beskytterinde og undertiden Hjælperske. Jeg fastholder altsaa, at her er et Forhold, som ligger ganske uden for Spørgsmaalet om, hvorvidt man i og for sig vilde anse det for rigtigt at straffe Utugt som Erhverv; her er en farlig Samfundsklasse, som man aldrig vil berøve Politiet, altsaa det offentlige, Magt til at gribe ind imod; man kan ikke ubetinget, og det ville vi ingenlunde være med til, berøve Samfundet Ret til at gribe ind her.

Jeg har hermed fra mit Standpunkt søgt at begrunde Hovedbestemmelserne i Loven. Den anden Gruppe af Bestemmelser i Loven, nemlig om det sanitære, er jo ikke bleven angrebet fra nogen Side, maaske fra en enkelt Side er det blevet sagt, at de ikke være vidtgaende nok, men jeg tror, at man alligevel vil erkende, at de ere i det hele taget vel gennemtænkte og ville virke fyldestgørende. Jeg skal minde om, at da Loven af 10de April 1874 var til Behandling i Landstinget, sagde den daværende Godsejer, Estrup, at den Bestemmelse, som staar i Loven af 10de April 1874 § 1, at enhver, som lider af venerisk Sygdom, er pligtig til at undergive sig Lægebehandling, for ham var det eneste, han i Virkeligheden satte Pris paa i denne Lov; hvis det var muligt at gøre den Bestemmelse effektiv, trængte man ikke til nogen anden Bestemmelse paa dette Omraade. Det har været Forslagsstillernes Ønske og Bestræbelse at gøre denne Bestemmelse effektiv, det er den, som findes i § 6 i vort Lovforslag. Skulde vi ikke have været fuldstændig heldige paa dette Punkt, skulde man kunne vise os nogen Forbedring paa dette Punkt, tror jeg, jeg tør sige paa Forslagsstillernes Vegne, at der ikke er noget Punkt, hvor vi hellere vilde gøre Forandringer i vort Lovforslag. — Idet jeg i øvrigt skal overlade til Ordføreren at inødegaa den højtærede Justitsminister, vil jeg kun komme med den almindelige Bemærkning, at hvis man i det hele staar paa det Standpunkt, at det er et fordømmeligt System det, som vi have, ja, saa maa man jo finde sig i de Ulemper, som følge af, at dette System ophæves, det maa man tage med roligt

Sind og med Haab om, at Fremtiden vil virke beroligende, efterhaanden vil tilvejebringe bedre Tilstande. Vi maa huske paa, at hvis man i Virkeligheden vil prøve, hvad der er Prostitutionsens inderste Rod, er det dog den Nødtilstand, som Kvinden — eller mange Kvinder — lever under, og den Magt, som Manden har anset sig for berettiget til at udøve over for Kvinden i mere barbariske Tider med Spyd og Spær; i nyere Tider tilsyneladende mere human, men i Virkeligheden lige saa brutalt ved Guldets Magt. Jo mere Kvinden bliver selvstændig erhvervende, jo mere vi højne hendes Situation, socialt, politisk og paa anden Maade, des mere tror jeg, vi kunne vente at komme bort fra Prostitutionen. — Jeg skal endnu kun gøre en enkelt Bemærkning om Lovforslaget. Jeg er over for dette Lovforslag i det ejendommelige Tilfælde, at jeg paa en Maade har kendt det i dets Føretilstand. Den Gang Etatsraad Jacobi i Sædelighedskommissionen fremsatte disse Tanker, var han saa god ogsaa at spørge mig om enkelte Punkter, men derefter har jeg først set Forslaget paa et Tidspunkt, da det forelaa fuldt udarbejdet. Jeg har derfor ikke kunnet komme til at udøve nogen Indflydelse paa dets enkelte Bestemmelser, og jeg mener da, der er enkelte Punkter, hvortil jeg maa forbeholde mig at stille Ændringsforslag paa et senere Tidspunkt, hvis vi naa saa vidt. Jeg skal tillade mig at nævne et Par af de enkelte Bestemmelser — en af dem har større Betydning, hvor jeg haaber at faa Tilslutning fra forskellige Sider i denne Sal. Det første mindre væsentlige Punkt er Bestemmelsen i § 4 om Bordeller. Jeg afviger der noget fra den højtærede Minister, idet jeg ikke tror, den højtærede Minister har fundet det prægnante Motiv til, at man ønsker at straffe Bordelvirksomhed; det er ikke Kvinden, man ønsker at straffe, ikke i nogen Henseende, men det er selve dette modbydelige Erhverv at holde Slavinder til at udøve Utugterhverv, at søge sit eget Livsunderhold derved, det er dette, som er Kernen i Bordelsystemet, og som ogsaa vil motivere Strafbarhed, selv om man i øvrigt ganske opgiver Straffen for Utugterhverv. Om man vil mene, at Forbedringshusarbejde som Straf i og for sig kunde være noget for strengt, skal jeg henstille, jeg vilde selv være noget tilbøjelig til at ombytte Straffebestemmelsens Orden. Derimod er jeg noget mere sikker paa, at Slutningen af Paragraffen, Forbedringshusarbejde principalt for det at tilstede